

SATVRA III

Quamuis digressu ueteris confusus amici,
laudo tamen, uacuis quod sedem figere Cumis
destinet atque unum ciuem donare Sibyllae.

Ianua Baiarum est et gratum litus amoeni
secessus. Ego uel Prochytam praepono Suburae.

5

Nam quid tam miserum, tam solum uidimus, ut non
deterius credas horrere incendia, lapsus
tectorum adsiduos ac mille pericula saeuae
urbis et Augusto recitantes mense poetas?

Sed dum tota domus raeda componitur una,
substitit ad ueteres arcus madidamque Capenam.

10

Hic, ubi nocturnae Numa constituebat amicae,
nunc sacri fontis nemus et delubra locantur
Iudaeis, quorum cophinus faenumque supellex
(omnis enim populo mercedem pendere iussa est

15

arbor et eiectis mendicat silua Camenis),
in uallem Egeriae descendimus et speluncas
dissimiles ueris. Quanto praesentius esset